

Izhaja vsak petek dopoldne. Izdaja konsorcij Malega lista. Naslov: Mali list, Trieste, Casella centro 37. — Urad: via Imbriani 9-III.

Odgovorni urednik: dr. L. BEROŠ.

POSAMEZNA ŠTEV. 25 STOTINK.

NAROČNINA za celo leto 10 L., pol leta 5 L., četrt leta 3 L. — IZVEN ITALIJE celo leto 24 L., pol leta 12 L., četrt leta 6 L.

MALI LIST

TEDNIK ZA NOVICE IN POOR.

CENA: Trieste - C. C. con la Posta: 4 L. pri 10 kratni enjavi (pol leta) 50% (celo leto) 50%.

MALEGA LISTA: 30 stotink vsaka beseda z enim tisku; mastno 40 st. beseda; z velikimi črkami 50 st. beseda. Pri stalnem oglašanju primeren popust.

Mali koledar.

Petek, 26. novembra: Silvester; Konrad. — Sobota, 27.: Valerijan; Virgilij. — Nedelja, 28.: 1. adventna. — Ponedeljek, 29.: Saturnin. — Torek, 30.: apostol Andrej. — Sreda, 1. decembra: Natalija (Boženka). — Četrtek, 2.: Bibijana. — Petek, 3.: Fran Ksaver; Lucij.

MALE NOVICE

Vratarji in čuvaji.

Po novi postavi se morajo vsi vratarji in čuvaji skladišč, uradov itd., vpisati na županstvu oz. kvesturi v poseben seznam. Vpis bodo odrekli tistim, ki so slabega obnašanja ali pa nimajo svojih papirjev v redu. Vrtar, ki bo nevpisan vršil svoje delo, bo lahko zaprt en mesec ali globljen za 1000 lir, gospodar pa najmanj 3000 lir. Torej, vratarji in čuvaji, le brž na kvesturo.

Garibaldi.

Slavni upornik proti Avstriji, Garibaldi, ima potomce, ki mu ne delajo posebne časti. Ricciotti Garibaldi hodi po svetu okoli kot človek, ki je vsled nesrečnih razmer ostal brez posla; on misli mamreč, da so Garibaldiji za same vstaje in odresilne vojne. Zdaj ko se mude na Francoskem številni izseljenci politične sorte, je takoj Ricciotti začel okoli njih motoviliti, pa mu niso prav čisto zaupali. Možak je namreč na dva kraja brušen in vzame denar odkoder se nudi. Ricciotti si je tedaj poiskal nekega španskega revolucionarja, generala Macia, vodnika meza-dovoljnežev iz Katalonije. Nabirali so denar in vojni material za oboroženo vstajo v Kataloniji proti španski vladi. Francoska policija pa je za to vedela in je ob ugodni priliki polovila zarotnike. Ricciotti so dolgo izpraševali in prišli so na dan čudne reči. Italijanski izseljenci so po vseh razkritjih strašno jezni nanj in policija ga je morala skrivati pred njimi. Sedaj pa je postavno zaprt in bo prišel pred sodišče.

Kapitan Giulietti.

Nedavno je bil aretiran nekdanji predsednik genovske mornarske zveze kapitan Giulietti. Ko so se polastili fašisti mornarske zveze, je kapitan Giulietti skril fonde mornarske zveze, ki so baje znašali približno 11.000.000 lir in katere je baje deponiral pri nekem genovskem odvjetniku.

Komunistična zarota.

Kakor poroča «Tribuna» je bilo v Florenci aretiranih 12 komunistov, med katerimi je tudi ena šivilja, češ da so pripravljali zaroto proti državi. V neki ulici so bile majdene v zavoju, pokrite z opeko ena puška, 12 samokresov in znatna količina municije.

Ne žali Mussolinija.

Cebokin Anton iz Škedenja je v gostilni vrgel kos črnega kruha ob tla in rekel: «Tak kruh naj je Mussolini!» Za to žalitev je sodišče prisodilo Cebokinu 4 mesece in 300 lir. — Bivši kanalski župan Carlo Angeli je bil v Gorici obsojen «per direttissima» na 8 mesecev 10 dni in 850 lir, ker je skrunil Mussolinijevo sliko.

Italija in Rumunija.

Prijateljske vezi med Italijo in Rumunijo so še bolj utrdile po zadnjem obisku italijanskega vojaškega odposlanca v Bukarešti. Načelnik generalnega štaba general Badoglio, je imel temeljite posvete z rumunskimi dostojanstveniki. Govorilo se je baje največ o uporabi pošilja 200 milijonov lir, ki ga Italija da Rumuniji. Italijanskim gostom na čast je bila prirejena tudi velika vojaška parada. Dalje se govori, da bosta rumunski kralj in kraljica obiskala italijanskega kralja tekom januarja meseca.

Zopet velika vremenska nesreča

Z več krajev sveta poročajo o nalihivih in povodajih. Hudo je zadelo tudi Genovo in tamošnje morsko obalo. O tem poročajo listi: V nedeljo zvečer in ponoči je divjal v ligurskem zalivu strašen vihar. Velikanski morski valovi so porušili nad sto metrov železniške proge Genova-Ventimiglia in sicer pri Corniglianu Ligure. Železniški promet je bil tamkaj ukinjen. Potniki so morali radi tega nadaljevati vožnjo z avtomobili. Med Genovo in Savono se je železniška proga razsula na peterih mestih. Na več krajih so morski valovi razrušili pokrajinsko cesto. Velikanski vihar je popolnoma od-

nesel streho električne centrale v Savoni.

V Genovi so morski valovi udrli v mesto, poplavlili korzo Italia ter poškodovali v pristanišču nekatere ladje.

V Speciji se je potopil neki vlačilec. Morski valovi so odnesli vse kopališke naprave ter močno poškodovali hanger pomorskih letal, ladjedelnico Ansaldo San Giorgio in več pristaniških pomočlov. V Porto Venere sta se potopili dve ribiški ladji. Človeških žrtev ni bilo. Morje je poplavelo tudi več nabrežnih vasi.

Srebrnič zaprt.

Komunistovski poslanec Srebrnič iz Solkana, ki je bil že dosedaj pod strogim policijskim nadzorom, je bil pred kratkim v Rimu aretiran in zaprt.

Nadzorovanje meje.

Vzdolž italijansko-švicarske meje se je pričela te dni stroga nadzorovalna služba, da se ne onemogoči tajno prekoračenje meje.

Nemčija in Jugoslavija.

Med Nemčijo in Jugoslavijo se bo sklenila prijateljska pogodba. O tem so se baje že razgovarjali na zadnjem zborovanju Društva narodov v Ženevi.

Miroljubni Angleži.

bodo v kratkem dodelali dve velikanski bojni ladji «Roadney» in «Nelson». Delali so ju 4 leta. Vsaka tehtna 35.000 ton in stane 7 milijonov funtov (800 milj. lir!). Poleg tega še grade 11 oklopnih križaric, vsako po 11 tisoč ton, dalje dve manjši oklopnici, eno križarko, težko 8.000 ton ter šest podmornic. Veliko denarja troši admiraliteta tudi za morske postojanke v Singapuru in na Novi Zelandiji. Stroški za Singapur so določeni na milijon funtov. «Ali bo strašanski mir, ali pa preljuje vojske».

Poroka.

Belgijski princ Leopold je našel ženo na Švedskem, princezino Astrid. On je katoliške vere, ona protestantinja. Na Švedskem sta se poročila le civilno, v Bruslju pa cerkveno po katoliškem obredu. Leopold je izpolnil vse pogoje, ki jih cerkvena postava zahteva, zlasti to, da sta oba obljubila vse otroke vzgojiti v katoliški veri.

Narodni socialisti na Češkem.

Ta stranka, kateri pripada tudi vnanji minister Beneš, je imela zadnje čase par nečednih škandalčkov. Trgali so se za prve sedeže, hoteli celo Beneša izpodrinuti in v tem lasanju so jeli drug drugega izdajati. Prišlo je na dan, da so državo osleparili za 20 milijonov čeških kron. Ko je namreč vlada v Pragi menjavala svojim državljanom avstrijsko vojno posojilo, so ti gospodje vtihotapili iz Avstrije za milijone teh papirjev ter si jih dali zamenjati v češki denar, kakor da bi bili tisti papirji še iz vojnih časov lastnina čeških državljanov. Sleparija se je zdaj odkrila. Nekatere so zaprili, drugi so pravočasno odpotovali.

Izboljšano jeklo.

Vsak ve, da je jeklo na poseben način prirejeno železo. Pri čiščenju železa pa so bile dozdaj nepremagljive težave; odstraniti se niso dale brez ostanka jeklu škodljive snovi. Sedaj pa so Nemci iznašli nov kemičen način čiščenja. Po novem načinu marejeno jeklo bo bolj trdo kakor doslej in tudi bolj prožno. Za razvoj industrije bo to imelo zelo velik pomen.

† Zofka Kveder.

V Zagrebu je umrla znana slovenska pisateljica Zofka Kveder-Jelovšek-De-metrovič. Rojena je bila v Ljubljani leta 1878. Pokopali so jo v Zagrebu na Mirgoju.

Bosel gor, Bosel dol.

Ko je 1. 1914. vojna izbruhnila, prišlo je na tisoče galiških beguncev na Dunaj. Vlada je morala skrbeti zanje; tudi za obleko. Razpisala je dobave. Oglasil se je mož trgovskega stanu, deležnik neke trdke, in dobil dobavo obleke v svoje roke. Bil je Bosel. Od tedaj so mu leteli milijoni na kup. L. 1917. se tekom vojne, mu je davkarja predpisala 11 milijonov kron davka. L. 1918. je pokazal talent pri oskrbi policijskega moštva na Dunaju. Dobil je visoke prijatelje. Po zlomu cesarstva je posekal v bogastvu Rotšilda; v predstobi njegovega urada so ministri potrpežljivo čakali na razgovor z njim. Njemu v čast je treba priznati, da je bil velikodušen in radodaren za dobre namene. Zgradil je bolnišnico za mestne stražnike in prevzel vse stroške za vzdrževanje dunajskega vseučilišča, katerega vlada tedaj ni mogla pomagati. Slednjič se je Bosel dvignil še višje; pokupil je akcije (delnice) velike Union-banke in začel naskakovati staroslavno Bodenkredit-banko. Slednja mu je ušla le s povišanjem delniškega kapitala. Toda v bančnih rečeh ni bil Bosel tako spreten in srečen kakor v trgovskih. Začelo je škripati in to jesen je počilo. Boselova banka je zavozila okrog 110 milijonov šilingov denarja poštne hranilnice. Za pokritje tega primanjkljaja bo šel večji del Boselovega imetja; najprej bo moral dati delnice Union-banke, katere predsedništvo je moral že odložiti.

Brez risa in hudiča.

Včasih so zaklade iskali s pomočjo hudobca, šli so v ris o polnoči in delali druge ceremonije. Na Bolgarskem pa je drvar Čolakov izkopal zaklad brez praznovernih priprav. Stvar se je zgodila takole: Čolakov se je podal v gozd sekati drevje. Ko je s sekuro obdelaval debelo korenino, je zadel ob debel, četverooglat kamen, kateremu se je takoj poznalo, da ga je tja položila človeška roka. Drvar je postal radoveden in je pričel marljivo kopati. Njegovo delo je bilo bogato poplačano. Našel je meter visoko in poldrugi meter dolgo skrinjo, ki je vsebovala stare turške zlatnike. Vrednost najdenega zaklada računajo na 60 milijonov levov.

Drzni roparji.

Zlatarja Zanečija v Milanu so trije razbojniki umorili in oropali v njegovi trgovini. Policija je izvohala gostilno, kamor so osumljene osebe zahajale. Tam jih je čakala in ko so prišli, jih je hotela prijeti. Razbojniki so naglo potegnili revolverje, ubili dva policista ter pobegnili.

MIHEC: Kakeve bukvice v rokah držiš, zamaknjen bereš in molčiš?
JAKEC: Zdej ljudsko pratiko prebiram, in kakšno vreme bo, študiram.

LJUDSKA PRATIKA

je izšla. Zahtevajte jo pri trgovcih, Trgovci, ki je še niso naročili, naj se takoj obrnejo na: Mali list, Trieste, Casella centro 37. — Naročniki Malega lista jo bodo dobili zastoj; pa ne vsi: le tisti, ki plačajo že pred novim letom naročnino za leto 1927. Kdor koli si pratiko nabavi, bo deležen zrebanja za dobitke.

Neodvisno časopisje.

Praški «Narodni listy» so dozdej ostro masprovali spravi med Čehi in Nemci. «Narodni listy» so staro-liberalno nacionalistično trobilo. Živnostenski banki pa ta gonja proti Nemcem ni všeč. Čuje se, da je kupila večino delnic tega lista ter mu bo narekovala drugo smer pisave. Dejstvo je, da pride za glavnega urednika «Narodnih listov» Heinrich iz Brna, dozdej urednik «Lidovih novina». Vkljub temu pa «Narodni listy» zatrjujejo, da niso nikdar služili nobeni banki, ampak le milemu narodu.

Skusen mož.

Na Škotskem je umrl Viljem Smith v starosti 125 let. Ohranil je do zadnjega dober spomin. Pravil je nekemu časnikarju, da se je mlad hotel vpisati v angleško armado pod slavnim Wellingtonom, z namenom, da bi videl še slavnejšega nasprotnika Napoleona; vendar je bil tedaj še premlad. Zato pa je šel na vojno proti Rusiji 40 let pozneje 1. 1857., ko so zvezne armade šle na Krim in oblegle Sevastopol. Smith je pozneje postal trgovec, obogatel, zgubil vse, pa zopet začel znova in spet prišel do blagostanja. S penzijo vred mu je zadostovalo, da je stara leta preživel brez pomanjkanja.

Trdožive mačke.

V Nikolashburgu na Poljskem je bila kuga med mačkami. Oblast je sklenila zato uničiti vse mačke. Nagnali so jih vkup kakih 1400. Spustili so vanje močan električni tok; mačke so obležale... Čez par minut pa je večina ubogih obsojenec vstala in tekla domov. Morali so jih še enkrat loviti in šele znatno močnejši tok jih je pokončal.

Kako globoko se pride v vodi.

Napačno je mnenje, da kar se potopi, gre vse na dno vode. To se opaža le pri plitvih vodah. Čim globlja je voda, tem težja je, ker vsa masa od zgoraj tišči nanjo; čim težja pa je, tembolj je neprodorna. Morski potapljač z vso opremo gre le nekaj desetim metrov v globino. Neki Jager v Ameriki je prišel do globine 70 m, a so ga nezvestnega ven potegnili in je ostal par dni gluhi. Dobro, da ga ni vodni pritisk strl in zadušil. Ta Jager in neki Everts se bosta zdaj skušala, kdo si upa bolj globoko zlezti v ribje kraljestvo. Novi sport bo torej tekma na globino.

Poravnajte naročnino!

Kmet in meščan

Imeli smo že priliko poudariti in pjasniti svoje mnenje o kmetu in kmečkem delu; zahtevali smo, da naj gospodski ljudje kmeta spoštujejo, ker je kmečki stan spoštovanja vreden in ker je kmet ako že ne enakovreden človek z meščanom, tedaj raje boljši od meščana, nego da bi bil slabši. Potrebno je to pibiti, ker večkrat iz gole objestnosti prileti iz precaritanega mesta surov pljunek na kmetovo suknjo, seveda gosposko zaviti v časnikarski papir ali prepojen z dimom boljših cigaret iz kavarne, kjer lahko živ. ci sede na visokem sodnem stolu čez vse, kar je, kar je bilo in kar bo.

Da pa ne bomo ostali le pri splošnih besedah, pogledimo si razmerje meščana in kmeta v dejanju.

Nedelja in praznik.

Po stari, častitljivi navadi je nedelja kmetu dan počitka od napornega tedenskega dela, dan, ki ga je Cerkev odmenila za «kulturni dan». Za pravo ravnotežje človeške osebnosti je nujno potrebno, da se človek duševno zbere. Kakor kapitan na širnem oceanu tuintam izmeri položaj ladje in če treba popravi smer in uravna vožnjo proti cilju: tako je človeku potrebno, da se od zemlje ozre više k Stvarniku vesoljstva ter usmeri svoje duševno življenje k ciljem, ki po svoji odličnosti neskončno presegajo vsakdanjo borbo za kruh.

Ta pomen nedelje je kmetu znan, in kjer je urejeno cerkveno in versko življenje, tam je nedelja res «dan Gospodov» v najlepšem pomenu besede. Iz tega občutja je zapel naš Volarič svojo divno skladbo «Gospodov dan», katera tako mojstrsko pričara v poslušalce tisti globoki mir, pokoj in zbranost nedelje, kakor jo poznajo le tam, kjer verujejo v Boga.

V ta veličasten pokoj Gospodovga dne pada kakor senca čez cvetni travnik trop lahkoživih mestnih ljudi, ki se v nedeljo razkrope iz mesta naokrog po deželi. Ti ljudje po večini nimajo pravega pojma o nedelji, niti več čuta spoštovanja do Gospodovega dne. Kamor pridero v vas, tam je neskladen hrup in vrišč, podobno kakor ga delajo slabo vzgojeni hudobni otroci. V svojem vedenju si prizadevajo kazati kar moči veliko preziranje vseh pravil okusa in človeškega dostojanstva. Zaničujejo Boga in Cerkev in kar je s tem v zvezi, zaničujejo kmeta in kmečke navade, norca se delajo iz tiste vasi, v kateri more, za norca imajo goste v isti gostilni in še samega krčmarja, ki jim streže.

Blagor vasi, kamor takih ni!

Nedelja in zemlja.

Mestni izletniki gredo po deželi baje, da bi se v prosti naravi razvedrili, razveselili, osvežili. Pri tem opažamo, da nimajo nobenega spoštovanja do kmetovega dela. Po travnikih in njivah se love, trgajo cvetje in črtajo vsakrižem. Cvetiče črešnje se lotijo kakor oblegane trdnjave; lomijo cele veje cvetja, to vlačijo naprej, morijo in se vrte in slednjič proč pomečejo; ta ali oni pa nese «trofeje» v mesto pokazat. Če kmet njih delo opazi in protestira, tedaj so globoko užaljeni. Zavrnejo ga s «surovim kmetov-zarjem», smatrajo ga takoj za svojega osebnega sovražnika. Zgodilo se je že, da so kmetu grozili z revolverjem.

Kaj nam z dežele pišejo

TOMAJ.

Novi občinski komisar je sklical v gostilno pri Škrlju shod proti Grbcu in za fašizem. Shodu so prisostvovali: Novi komisar, poveljnik sežanske milicije, Grazioli, predsednik dutovskih fašistov, Kompare iz Krepelj, brigadir iz Dutovelj in drugi. Dvorana je bila polna Tomajcev in drugih občanarjev. Pol shoda je govoril Grazioli. Najprej je poročil o delovanju bivšega podeštata Grbca in o njegovem padcu. Potem se je prečitala dolga spomenica tomajskih občanarjev o krivicah, ki so se godile občini in občanarjem; spomenica izraža željo, naj se poskrbi, da pride bivši župan na tehtnico pravice. Spomenica je bila sprejeta mestoma z burnim odobravanjem. Potem je Grazioli začel vabiti navzoče, naj pokažejo svojo dobro voljo s tam, da se vpišejo v sindikat in faš. politično organizacijo. Pohvalil je Grbca, da je vsaj dober Italijan. Njega in Tomajce da bo dejal na tehtnico. K temu govoru so se nekateri oglasili z ugovori, na katere je Grazioli zopet odgovarjal. Konečno se je osnoval nekaj pripravljalni odbor za osnutje fašja.

Iz RICMANJ.

Kako se spreminjajo časi! Kdo bi mogel niti sanjati pred 20 leti, da bo mogoča sedaj tako lepa 3 dnevnic sv. leta, ki se je vršila od 18.—21. novembra tu pri nas. Imeli smo 2 izvrstna govornika s Katinare in iz Doline. Obhajil je bilo okroglo 200. Krono vsej slavnosti pa je postavila nedelja, ko je bila popoldne velika cerkev nabito polna in se je razvrstila po vasi dolga procesija, kot je Ricmanjci že dolgo miso videli, in sicer med ubranim petjem močnega cerkvenega zbora in pokanjem topičev. Ljudje so bili vsi ginjeni in navdušeni. Le eno stvar

So še druge vrste izletniki, ki pridejo na deželo, da bi bolj «svobodno» ali «v prosti naravi» delali greh, ki se med kristijani ne imenuje rad s pravim imenom. Taki delajo očitno pohujšanje in kdo se bo čudil kmetu, če jih preganja! Seveda so taki slučaji le bolj redki, a so tembolj obsodbe vredni.

Če je torej v mestu res več kulture doma nego, na kmetih, tedaj bi bilo želeli, da meščani, ko gredo na deželo, pokažejo kaj te dobre kulture, svoje napake, neumnosti in perversnosti naj pa v mestu obdrže. Le pod tem pogojem se bo med mestom in kmetijo vzdržalo potrebno prijateljsko razpoloženje.

bi priporočili pevskeemu zboru: Naj pozabi na nekdanje žalostne čase in naj peti sv. maši vsaj odgovore latinsko poje, kot je navada povsod v Bregu. Naj bi se kmalu vrnila nazaj nekdanja slava znamenite božji poti sv. Jožefa.

NOVA SUŠICA.

Tu je umrla dne 11. t. m. po kratki bolezn Marjana Požar r. Kapelj v 74. letu starosti. Naj v miru počiva!

POVIR.

Odkar je preložila železniška uprava zapiranje zatvornic, ponavljajo se v ti reči neprilike na škodo občinstva. Dokler so bili še domači delavci v službi so odpirali in zapirali zatvornice redno ker so natanko poznali krajevne in delovne razmere. Ob času, ko se mnogo vozi (kakor v jeseni), so imeli še posebno pozornost, tako da niso vozniki čakali več nego je bilo nujno potrebno radi varnosti. Sedaj ko so jih nadomestili delavci iz daljnih krajev, morajo vozniki čakati pri zatvornicah tako, da že vsem preseda. Voznik gre počasi pred kravicami, katere komaj vlečejo poln koš korenja z njive, pride do zatvornice in te se zapro, ko začne iti tovarni vlak iz Sežane; voznik čaka, vlak pride mimo; voznik čaka, vlak dospe v tem do Divače. Tedaj pride signal za drugi vlak, zatvornice ostanejo zaprte, ljudje z vozovi se nabirajo in čakajo tako tudi čez eno uro predno se zatvornice odpro. Tudi ponoči se godi podobno. Večkrat pa delavci zapre zatvornice šele tedaj, ko vlak vozi mimo in takrat je velika nevarnost za ljudi in za živino. Za voznike iz drugih vasi je ta neprilika še bolj občutna. Če pa kdo gre prosit: Odprite, ker čakamo že dolgo — mu odvrne: Pa še čakajte!

Vem, da bo kdo rekel: «Saj imate most, pa vozite čez most!» Res imamo most,

a poslužiti se ga morejo le tisti, ki imajo močno živino, ker je velika reber. Nekateri kmetje pa sploh ne morejo čez most v dvorišče ter so brezpogojno izročeni čakanju.

Uljudno prosimo slavno županstvo, naj to zadevo prouči bolj natanko in potem stori primerne korake, da se nedostatek popravi, kakor to zahteva občna korist.

Iz DEKANSKE FARE.

Velik nered vlada v naši cerkvi. Vkljub vsemu prizadevanju g. župnika se nič ne popravi. Stvar je pa ta: nekatere ženske — te bolj «nobel» — se ustavljajo v cerkvi odzadaj pod korom. Če prideš v cerkev, bi na prvi pogled menil, da je prazna; ko se ogledaš okoli, pa zapaziš tam na levi vse natlačeno; stiskajo se kakor piščeta h kokli. Ko mine evangelij, pridejo g. župnik na prižnico in zakličejo: «Ženske naprej; pod korom je za moške». Mislite, da gredo? Kaj še! Človek bi mislil, da slovenski ne razumejo. Še tiste, ki so v sredi, pritisnejo v stran, tako da če ima kak moški voljo iti v cerkev, ne more, ker so vse grde babure na vratih in se mu ne ljubi porivati. Prav bi bilo pa ma vsak način, da se moškim zagotovi primeren prostorček v cerkvi. Če bo treba, bomo odbrali par pametnih mož, ki bodo imeli neprijetno dolžnost, vsako «zaostalo ptico» prijeti za roke in jo peljati noter v cerkev na prostor za ženske. Bolje bi seveda bilo, če bi same šle; pa kjer beseda ne zaleže, je treba dejanja.

ŠMARJE pri Kopru.

Danes javimo v svet veselo novico. Cerkev je dograjena in pokrita. Dobila je okna in vrata. Čakamo še glavnih vrat, katera je v imenu občine obljubil postaviti pomjanski podeštata g. Relli. Vsa fara se veseli, da je veliko delo z božjo pomočjo srečno dovršeno. Vrednost stavbe se ceni najmanj 200 tisoč lir in vse to smo župljani sami deloma v denarju zbrali, deloma v delu izvršili. Pripomnimo še, da je letošnja letina bolj slaba, ker nam je toča pobila. Zato smo tem bolj ponosni, da se nismo ustrašili, ampak začeto delo pogumno nadaljevali. Dne 8. decembra, ko je naš farni praznik, bo nova cerkev blagoslovljena s primerno svečanostjo in potem bo v nji redna služba božja. Bog daj srečen začetek!

Iz OSPA.

Zahvalo smo dolžni Bogu, ker nam je letos prizanesel s svojo šibo. Letino smo imeli letos zelo povoljno; mi bila sicer najboljša, a tudi slaba ne. Pridelali smo vsega in vsakega nekaj; tudi zadnji pridelek, oljke, nam dobro obetajo. — Dne 7. t. m. smo imeli «hvalečnico». G. dekan Malalam nam je držal v cerkvi krasen govor; žal da tistih ni bilo v cerkvi,

PODLISTEK

O Venezia . . .

3. Pri sv. Marku.

Ko je evangelist sv. Marko v uboštvu pisal svoje sv. evangelije, gotovo ni mislil, kako veličasten trg bo po njem nosil ime in kako veličastna cerkev bo krila njegove telesne ostanke. — Po zavitih ulicah smo prišli na Markov trg. Veliko lepega sem že videl na svetu, videl Petrov trg v Rimu, videl trg v Firenzi, v Milanu itd. — a največji vtis mi vedno napravi Markov trg.

Jože je kar vzdihnil od lepote, Janez si je pa z roko zasenčil obraz in zastrmel — — —

V ozadju trga se dviga cerkev sv. Marka. Vsa se blišči v zlatih solnčnih žarkih, kot v pravljici se vzpenjajo proti nebu njene kupole. Pred njo krasni, visoki zvonik. Cel trg zapirajo palače z nešteto stebri. Po trgu se sprehaja množica gospode, vse v svili, nad njo pa frfotajo znani beneški golobi! Prizor, ki ga nikdar ne boš pozabil. Šestkrat sem že občudoval to podobo — a še bi rad videl ta prelepi trg.

Tako smo stali trije istrski romarji na trgu in občudovali. Obrnili smo se — prva naša pot mora peljati v cerkev. Ne-

kaj posebnega je ta cerkev. Začeli so jo delati 830. leta, ko jim je pa pogorela, so jo še lepše sezidali v romansko-bizantinskem slogu. Dolga je čez 70 metrov, široka 50 m. Pročelje cerkve je nekaj posebnega, nad vrati stoje tisti slavni štirje pozlačeni konji, ki jih vsakdo občuduje. «Pa so jih gotovo Benečani kje ukradli, kaj bi rekel ti, Janez, ki si študiran», je vprašal Jože.

Janez je poučil. «Ti konji so prvotno krasili Neronov slavolok, Konstantin Veliki jih je dal prenesti v Konstantinopol dož Dandolo Henrik jih je ugrabil 1204. in jih prenesel v Benetke, Napoleon jih je ukradel Benečanom in jih poslal 1797. v Pariz, cesar Franc avstrijski jih je vzel Napoleonu in jih vrnil Benetkam; med svetovno vojsko so jih tudi vzeli raz pročelje — a zdaj po dolgem romanju spet stoje na svojem starem mestu».

«Ubogi konji, dolgo pot so naredili!» je sklenil to predavanje Jože. Ogledali smo si še prelepe slike v veži in stopili v cerkev. Cerkev ne bom popisaval, je tako zanimiva, da bi se cele knjige o njej lahko napisale. Tri ladje ima cerkev in pet kupol. Pred glavnim oltarjem je pokopan sv. evangelist Marko. Vsi oltarji so umetno izdelani, vsa cerkev je polna prelepih starih mozaikov. Polno medenin in starin je v cerkvi, zadaj za velikim

oltarjem so štiri alabastrovi stebri, baje še iz Salomonovega templja. Iz vseh krajev so Benečani prinašali umetnine in dragocenosti v svojo prestolico, da s krasili cerkev svojega ljubega sv. Marka.

«Lepo je tu, pa raje molim v cerkvi pri sv. Kerševanu! Tu je zame prelepo», je razsodil Jože. Trudni smo bili; v bližnji gostilni smo se pokrepčali in šli v zvonik. Zvonik je nanovo sezidan, ker se je stari porušil. Visok je 98 m in ima na vrhu pet metrov visokega pozlačenega angela, ki ga je daroval in blagoslovil nekdanji patriarh beneški, papež Pij X. Današnji zvonik je do pičice tako sezidan kot nekdanji. Ima dvigalo za tiste ki se jim ne ljubi delati 38 zavinkov stopnic do vrha. Napoleon je po položnih stopnicah baje na vrh jezdit. Tudi mi smo šli v zvonik in se potegnili z dvigalom kvišku. A Jože ni bil z dvigalom nič kaj zadovoljen — to gre vse prehitro! Z vrha lep razgled po lagunah in po mestu. V ozadju te pozdravlja Padova s cerkvijo čudodelca sv. Antona.

Pridemo z zvonika in stopimo h krometru, da si naravnomo ure. Tam je vedno polno tujcev, ki si svoje ure ravna po tem natlačnem časomeru. Ko tam stojimo, zaslišimo pogovor: «Ti, Minka, vidiš, prav iz Ljubljane mi je šla ura prav!»

«Seveda, saj jo v vsaki gostilni ravnaš!»

«Hudiča, vedno imam gostilno pod nosom!»

Razveselimo se, ko zaslišimo milo materino besedo pred mogočnim sv. Markom. Bili so trije Ljubljančani, ki so jo prav po kranjsko «rezali». Hitro smo se seznanili in šli skupaj k večerji. Ti Ljubljančani, gospod, gospa in še en dijak-sorodnik, so napravili dolgo pot in se vračali iz Napoli, Rima, Firence čez Benetke. Vesela družba nas je bila. Prikozarcu dobrega Toskanca so se nam razvezali jeziki. Ljubljančani so pravili svoje zgodbe — Jože pa je povedal svojo iz leta 1924, ko je hodil po zgornji Italiji. Tako smo bili veseli, da je vse gledalo k naši mizi. In po večerji smo celo zapeli — pa kako! Dijak si je v beležnico zapisal zgodovinski fakt, da se je v Benetkah tega in tega dne v tej in tej gostilni razlegala slovenska pesem. Vsi smo bili dobre volje. Najbolj pa naš Janez in ljubljanski dijak Stojan. Svojemu veselju sta dala duška s pesmijo:

«Prej pa ne gremo dam,
da se bo delal dan,

(Dalje prihodnjik).

ki so dobrih naukov najbolj potrebni. Petje je bilo lepo ubrano, za kar gre hvala tudi g. dekanu za njegov trud pri vajah; priznanje po treba dati tudi pevcem. — Okoli 4. popoldne je minila služba božja in potem se je začela zahvala v gostilni vaškega načelnika. Pri tej zahvali je svirala nova domača godba. K pobožnosti so prihitele matere, in še kakšno staro ženico smo videli vmes, pa so pridno drsale podplate v zahvalo za dobro letino. H koncu je bil tedeum po celi gostilni; peli so kozarci in steklenice, mize in stolice pa so vmes basirale. — Naša nova godba nam je podala še dva dni užitka. Šele v torek je bil sklep, ko je vaški načelnik poplesal. To je naredil namesto da bi nesel v medeljo duplir pred oltar, kakor je bila boljše navada.

Opazovalec.

VRH nad Kanalom.

V petek se je zgodila grozovita nesreča. V dopoldanskih urah smo slišali veliko pokanje. V kratkem smo izvedeli za nesrečo, ki je zahtevala 2 človeški življenji. Polde Bucik, 25 let star, ter Ciril Čargo, 23 let star, oba domačina, sta pobirala železje kot ostanke vojnih naprav. Pri tem sta razdevala granato. Granata je počila in je fanta razneslo. Čargota so našli polovico telesa skupaj, vse drugo je šlo v drobce. Bucika pa je neslo do 60 m daleč, in sicer so pobirali le ostanke; človek bi mislil, da so pobirali raztreseno kašo, tako je bilo po tleh. Pogreb se je vršil v soboto. Beloblečena dekleta in velika udeležba je spremila uboge žrtve k zadnjemu počitku.

BISTRISKA OKOLICA.

Pred tremi meseci so podeštati knežke, trnovske, bistriske in jablanske občine prenehali zdajati živinske potne liste, češ da to ni potrebno. Vsled tega se je že večkrat pripetilo, da se je na sejmu pogodba sklenila, ko pa prodajalec ni mogel predložiti potnega lista, je kupec pogodbo razdril, češ da ne more živine prevzeti, ker da je brez potnega lista ne sme gnati domov. Ker vsled tega stanja stvari kmetje gori omenjenih občin trpimo škodo radi razdora kupne pogodbe, dočim rabimo denar za vsakovrstne dajatve, prosimo javno gg. podeštate, naj zopet vpeljuje izdajanje živinskih potnih listov proti primerni pristojbini.

Več prizadetih kmetov.

Iz MAČKOLJ.

Dragi «Mali list!» poredkoma se od nas v tebi oglašamo. Pa kaj naj pišemo o davkih, o letini, o vremenu? O prvem ni dobro pisati. O drugem se ne moremo letos pritoževati; vina nimamo, kakor smo si mislili in želeli, ali to kar smo pridelali, je prvovrstno, zato ga kupcem prav toplo priporočamo, ne bo jim žal če se potrudijo do nas. Vreme nam zadnje dni zelo nagaja, dežja smo imeli manjvredno mnogo. Naši kmetje se pridno gibljejo in pohvalno se moram izraziti: v kmetijstvu zelo napredujejo, lenuhov ni videti po vasi postopati, kar nam daje lepo upanje za bodočnost. Na drugi strani pa menda me bo vse v redu, o tem pa prihodnjic.

PREBENEG.

Prebeneški magistrat je sklenil, da napravi kanal po vasi. Komisija ga je pregledala in potrdila. Kanal bo neki tak, kakor je v Trstu v ulici Sette fontane. Torej naj se delavci z dežele nagrnejo v Prebeneg, da se delo čimprej konča. Potem se začne pokopališče. Vrata na pokopališče so prav primerna in železna. V vas so prišla po neznani poti. Potem so prišle podgane in jih po jedli.

Deseti brat v Sežani

Tisto soboto pred Martinovo nedeljo 14. t. m. sem imel opravke v Sežani, kjer sem se ga v Rajmondovi gostilni pošteno nalezel. Da ne bi dobil prenočišča v «šepkambri», sem zlezel na dilje tica Pajcovega ter se zaril v seno. Seveda sem moral prej oddati gospodinjji fajfo in «fajerberkarje», to pa zato, da ne bi kaj zasmodil. — Ob tej priliki vam moram povedati, da Sežanci nimajo že delj časa «fajerberkarjev» ter da v slučaju požara morajo vaše babnice nositi vodo v škafih in golidah ter tudi gasiti. Sežanci pa kot pobožni ljudje se bolj zanašajo na sv. Florijana, kakor pa na vse «fajerberkarje».

Davno so že odpeli petelini drugo jutro po vasi, ko sem se zbudil in izmotal iz sena. Tudi družini «tica Pajcovega» se ni mudilo vstati. Prva je bila pokoncu gospodinja lepa Marica, ki je ravno kuhala oblico, ko sem prišel v hišo voščiti dobro jutro. Povabila me je, da naj sedem na trinožni stolček ter da naj počakam «fruska».

Ko je bila oblica kuhana sem si jo privoščil par kosov, se zahvalil ter odšel iz vasi v Britof — kakor menda veste se Sežana razdeli na tri dele: Vas, Britof in Gradišče — na frakelj «geroža».

Zorno mašo sem zamudil. Da zadostim svoji verski dolžnosti, sklenil sem, da počakam drugo ob 10. uri. Ob devetih in pol sem se postavil na glavni trg pred cerkvijo. Tu sem imel priliko opazovati sežanske krasotice, prihajajoče v cerkev. Šentajte, kako so bile naštimane! Ko je mežnar Petelin prižgal sveče na velikem oltarju, sem šel v cerkev ter zlezel na kor, odkoder sm imel razgled po vsej cerkvi. Njena notranjost je bila okrašena z vencji, zelenjem in cveticami, za kar gre vsa čast Tičetu Stolfetovemu in vrhim orliškim dekletom, katere so darovale nekaj ur dela v čast božjo. Da se ne zamerim Sežankam, povedati morem, da so tudi one okrasile cerkveni vhod. Le šmarske in danske pupe niso sodelovale. Prve so menda imele ozebke in kurja očesa; druge so pa imele veliko opravilo s plesno dvorano na Rešetinovem skednju! Ves ta nakit je bil na čast sv. Martinu ter praznovanju evharistične tridnevne, ki se je tiste dni vršila tu jako uspešno. Ko je danski šulmajster «odzvonil v čep» — ta je namreč mojster v pritrkovanju — so se na koru utaborili pevci in pevke, kateri imajo to navado, da predno prično peti, zažvižgajo eno za poskušnjo. Gledali so me debelo; sumljiva se jim je zdela moja merčanska fajfa, katera je baš takrat molela iz «britošeljna». Zapodili me pa vendar niso. Kaj sem videl s kora bom na kratko povedal. Oči sem vrgel na množico, katera pa ni prišla vsa iz pobožnosti, ampak mnoga samo za parado v cerkev. Videl sem, da so nekatere frajlce med sv. mašo imele namesto molitvenikov svetlo ogledalce v rokah ter se nepretrgoma ogledovale; druge so se pa ozirale, kakor mlade jerebice okrog po cerkvi, kar je vse graje vredno. Graje je tudi vredno, da so nekatere možakarji stali z »marelami« pred cerkvijo, čeprav je bilo v cerkvi toliko prostora, da bi lahko parizar vozil. Tudi na koru ni bilo vse v redu. Par gospic s klebenci na glavi je nepremehoma klepetalo in mrdalo kakor zajci pri detelji. Tako blago ni za na kor, ampak za ... Bilo je pa tudi mnogo pobožnih duš, ki so prišle s pravega namena k službi božji.

Opoldne nisem šel kosit k tici Pajco-

vemu, čeprav me je ta povabil, ampak v «Hotel Central», kjer sva z danskim kovačem «Mamku božju» pri merici terana preganjala skrbi ter kovala načrte za bodočnost.

Ker se mi ravno ni mudilo domov, sem počakal popoldansko «andoht» in procesijo, katera se je vršila povodom sklepa evharistične tridnevne. Popoldne je pritisnilo ljudstvo z vseh strani; mnogo več pa bi jih bilo, če bi se vreme ne kisalo. Ob štirih in pol se je razvila veličastna procesija po državni cesti mimo šole in vladnega poslopja čez «Lužišče». Udeležili so se je vsi sloji z gorečimi svečami. Pri procesiji je bilo osem gospodov nuncov; manjkalo ni tudi cerkvenih starešin, ki so bili ta dan povabljeni v farovž na štruklje. Po oknih so gorele sveče, pa ne povsod. Po procesiji je bil blagoslov in «Tedeum», na kar se je ljudstvo zadovoljno razšlo. Take procesije še ni videla Sežana.

Nove knjige

Sveti Stanislav Kostka.

Življenjepis. Za 200 letnico kanonizacije (31. XII. 1926) spisal Martin Štular, vzgojni vodja v zavodu sv. Stanislava. Str. 176 s šestimi slikami.

O prazniku Vseh svetnikov se bere pri sv. maši Razodetje sv. Janeza: «Potem sem videl veliko množico... iz vseh rodov in narodov in jezikov, stoječo pred prestolom božjim vpricho Jaganjeta». Med temi rodovi in narodi in jeziki smo seveda zastopani tudi Slovani, posebno odlično pa katoliški Poljaki. V najvišani dobi, v 16. stoletju, ko se je luteranstvo z vso silo širilo po Evropi, je dala Poljska Cerkev tri izredne zagovornike katoliške vere, ki so vsak po svoje koristili domovini, pa tudi vesoljni Cerkvi: kardinala St. Hozija (1504-1579), velikega organizatorja in učenjaka; o. Petra Skargo D. J. (1536-1612), slovečega govornika, ter Benjamina med svetniki, Stanislava Kostko. Stanislav, ki je umrl v četu let, v osemnajstem letu svojega življenja, je bil tudi v pobožnosti sin svojega naroda: globokočustven, postrežljiv, priazen. Samo srce ga je bilo. Njegova otroško preprosta pobožnost do Marije in sv. Evharistije je že takrat imela čudovito privlačnost do src sodobnikov, zlasti dijakov, in jo ima v nezmanjšani meri še danes. Zdaj imamo v tej knjigi temeljit življenjepis, prvi v slovanskem jeziku, spisan po najboljših virih; obširnejšega miti Poljaki sami nimajo. S to lepo knjigo tudi mi Slovenci res vredno in dostojno proslavljamo dvestoletnico kanonizacije tega slovanskega svetnika. Očetje Družbe Jezusove, pisatelj, tiskarna v Kranju, vsi so se pošteno potrudili, da so nam podarili to lepo knjigo. Naj bi jo vsi vzgojitelji oskrbeli svojim učencem, starši svojim otrokom kot Miklavžev, božičen ali novoleten dar. Knjiga se dobi pri: Upravi Glasnika, Ljubljana, Zrinjskega 9. za nizko ceno: broširan izvod 20 Din (s pošto 27 D), v celoplatno 30 Din (s pošto 32 D). Knjiga ima tudi šest lepih slik in prav lično, izvirno zunanjo obliko iz šole našega velikega umetnika, g. prof. Plečnika. Sežite po knjigi in berite jo!

Naša pošta.

Zahvale in sploh privatne objave se uvrščajo v list le proti plačilu kot oglasi in po tarifi, ki stoji na čelu lista natisnjena.

Kopriva. Pepo iz Koludrovice je že par mesecev v «špetali». Upamo, da kmalu ozdravi.

Misigoj J., Trst (Škorkola). V Rimu čakajo na zapisnik zadnjega pregleda. Poročnost dobite v našem uredništvu.

Vodopivec J. - Dornberg. Penzija bo na podlagi obvestila iz Rima prepisana na Vas. Potrpajte.

Sušič M. - Opčine. Pridite si že enkrat po dokumente.

Darujte za sklad Malega lista!

Duhovniki

imajo v omarah župnega urada včasimatične knjige, ki so zelo slabo vezane ali pa je vezava že popolnoma obrabljena, tako da se posamezni listi trgajo. Kaj naj storijo? Naj pošljejo take knjige v **Katoliško tiskarno** v Gorico, Riva Piazzutta 18, kjer jim knjige popravijo, da bodo kakor nove.

ZDRAVNIK

Dr. IGOR FRANKO

absolvent dunajske klinike, ordinira

v Ilirski Bistrici št. 122

vsak dan

od 10-11 in od 3-4

na Knežaku pa pri g. Česniku ob torkih in petkih od 9-12.

MODERNA PARFUMERIJA

G. B. GIUMLIA - POSTOJNA

Bogata izbira dišav in dišečega mila iz prvovrstnih domačih in tujih tvornic. Toaletne potrebščine in predmeti za darila. Drobniarije in umetnije. Koralde, biseri, predmeti iz brušenega beneškega stekla.

GENE ZELO ZMERNE.

Trgovino lahko obiščete, ne da bi morali kaj kupiti.

PRIMARIJ

dr. Ettore D'Osvaldo

Ravnatelj očesnega oddelka v goriški mestni bolnišnici, izučen na očesni kliniki dunajskega vseučilišča.

Specialist za bolezni na očeh

Sprejema od 10-12 in od 3-4

Gorica, Corso G. Verdi 24.

ETERNIT

Zaloga - TRST

sa je preselila v VIA TRENTO ŠTEV. 16. (Pri evangelijski cerkvi.) Shranite naslov!

Zobozdravnik

dr. Sardoč D.

ordinira

v Trstu

via M. R. Imbriani 16, III.

(Prej v. S. Giovanni)

od 9-12 in od 3-7.

ZOBOZDRAVNIK

Dr. L. MERMOLJA

sprejema

v Gorici na Travniku št. 5, II.

Jakob Bevc

urarna in zlatarna

TRST - Campo S. Giacomo št. 5

ZLATO kupuje v vsaki množini po najvišjih cenah.

KRONÉ plačuje više kot vsi drugi.

ZALOGA raznovrstnih ur in zlatenine.

GOSPODARSTVO

Vodne sile v Gorah

V Italiji se povsod izrabljajo naravne vodne sile za napravo električnega toka. Sedaj so tudi Tolminske gore prišle na vrsto. Dovoljenje za take naprave je dobila Italijanska elektro-železniška družba. Kraljevi dekret z dne 6. avgusta t. l. določa družbi sledeče pravice:

1. Izkoriščanje vodne sile rabelskega jezera s tem, da se zapre njegov odtok Slica, dvigne vodno površino ter odpelje 13.75 mod. vode skozi predor pred Predlom, pritegne se 0.645 mod. vode predilnega potoka in proizvede s padcem 412 m imensko silo 7730 HP (konjskih sil) v loški centrali.

2. Izkoriščanje vode potoka Možence s tem, da se odvzame 3.74 mod. vode in proizvede s padcem 184 m srednjo imensko silo 918 HP v baški centrali.

3. Izkorišči se potok Koritena, njen pritok Banšica, dalje odtok loške centrale s tem, da se zajezi koritenska dolina, ustvari velik umeten rezervar in odpelje s padcem 74 m srednjo silo 67.87 HP v bovški centrali.

4. Izkoriščanje Sočinih izvirkov in potoka Zadanjice v trentski občini, s tem, da se z 10.20 mod. vode proizvede padež 257 m srednje imenske sile 3495 HP v centrali na Logu.

5. Izkoriščanje Soče nižje od Sovodnji z Zadnjico ter odtoka centrale na Logu s tem, da se uporabi 24.25 mod. vode s padcem 178 m srednje imenske sile 5755 HP v centrali pod Klancem.

6. Izkoriščanje Lepenjske v občini Soča s tem, da se odvzame 270 mod. vode in proizvede s padcem 159 m srednjo imensko energijo 500 HP v lepenjski centrali.

7. Izkoriščanje Soče s tem, da se v soški pri Čezsoči zajezi dolina, ustvari umeten rezervar ter se napelje vanj odtok bovške centrale ter dveh potokov ter proizvede tako s 170.94 mod. vode ter padcem 168 m srednjo imensko silo 38.295 HP v trnovski centrali.

8. Izkoriščanje Nadiže in njenega pritoka s tem, da se zajezi in odpelje nji-ju voda do Trnovega, kjer se proizvede z 15.83 mod. vode in padcem 103 m srednjo imensko silo 2174 HP v trnovski centrali.

9. Izkoriščanje potoka Glina pri pluzenskem vodopadu v bovški občini s tem, da se porabi 4.50 mod. vode s 70 m padca ter tako proizvede srednjo silo 420 HP v pluzenski centrali.

10. Izkoriščanje potoka Učaja z uporabo 5.48 mod. vode ter 249.50 m padca za srednjo imensko silo 1823 HP v centrali na Zagi.

11. Izkoriščanje reke Soče od Trnovega naprej ter odpeljava 244.80 mod. vode do Tolmina, kjer se s padcem 83 m proizvede 27.591 HP v tolminski centrali.

Skupna srednja sila proizvodljiva v 9 načrtanih električnih centralah bo znašala 94.488 imenskih HP.

Dovoljenje je izdano za 60 let, ki pričnejo teči z dnem pričetka odloka, ter je podrejeno predpisom posebnega disciplinarnega pravilnika z dne 24. avgusta 1925. Plačati se mora letni kanon v znesku L. 323.136, ki prične potekati takrat, ko poteče rok, določen za izvršitev del prve dobe; L. 782.676 letno za drugo dobo in L. 133.856 za tretjo dobo in ves ostali čas dovoljenja.

Prošnja za izrabo potokov Tolminske in Zadlaščice je bila odbita.

Čebelarstva. V Nemčiji je na vsak kvadratni kilometer tal 8 panjev, v Italiji pa samo 1 panj. Da bi imeli vsaj 3 panje pridelali bi lahko letno 15 milijonov kg medu in 100.000 kg voska. Velika je možnost napredka, če bi bilo manj besed in več dejanj.

Ugodno za svinjerejo. V Avstriji in Švici zadnje čase bolj radi kupujejo prašiče iz Italije, nego iz Nemčije, Poljske

in Jugoslavije. Tedensko se je poprej izvozilo iz Italije komaj 50 glav, a poskočilo je sedaj na 2500 glav. Vzrok je deloma gola kupčijska prednost vsled nižje cene italijanskega blaga; a menda je v Italiji tudi manj razširjena trihina, ki se redi v svinjskem mesu in povzroča trakuljo. Deželi, ki največ prašičev izvažata, sta Romanja in Emilija.

Semenj v Trnovem pri Bistrici, 19. X. Prignanih: 46 volov, 43 krav, 3 teleta, 172 prašičev. Cene: voli 420—450, krave 350—400, teleta 700; prašički 50—100—150 lir glava.

Semenj v Eujah 26. X. Prignanih: 152 volov, 40 krav, 25 telet, 6 konj, 3 mule, 62 oslov, 242 prašičev, 12 ovac, 8 koz. Cene: voli 430—450, krave 350—400, teleta 600—650; konji glava 1000—1800 mule 800—1200, osli 200—500, prašiči 80—100, ovce 90—130, koze 100—140.

Cene po Istri. Črno vino: Izola 280—300, Črni vrh 240, Vodnjan 250, Vižinada 220—260, Rovinj 245—255, Paz 220—250. — Belo vino: Momjan 270, Izola 250—260, Vodnjan 230, Rovinj 225—235, Vižinada 150—230, Črni vrh 220. — Olje 8—11 lir liter. — Semo 25—70 lir sto. — Goveja živina po živi teži 350—450 lir kg. — Teleta 5—7 lir kg. — Ovce 3 lire kg, najvišja cena za glavo 180 lir. — Prašiči zaklani mrtva teža 6—8 lir kg (običajna cena 7 lir); prašički za rejo 50—120 lir glava. — Perutnina, odrasla, 12—14 lir glava.

Cene po Italiji. — Pšenica: Modena 190—193, Reggio Emilia 190—195, Rovigo 185—192, Novara 190—193, Verona 193—196. — Koruza: Modena 102—110, Rovigo 93—98, Novara 95—100, Parma 97—98, Verona 96—100. — Živina: voli 300—520, krave 250—450, teleta 400—750. — Semo: Brescia 72—75, Mantova 71—73, Reggio Emilia 70—72, Verona 59—92.

Po čem je lira?

Dne 23. novembra si dal ali dobil:
za 100 dinarjev — 41.— L.
za 100 š. kron — 70.75 L.
za 100 fr. frankov 85.— L.
za 100 šilingov — 325.— L.
za 1 dolar — 23.60 L.
za 1 fant — 115.— L.

Tipografija SILVIO SPAZZAL.

MALI OGLASI

VELIKA ZALOGA papirja, papirnatih vrečic. Uvoz in izvoz na vse kraje. Po ugodnih cenah. Tvrška Gastone Delinar, Trst - Via Ugo Polonio 5.

CISTILLO ZA ZOBE «Ideal», sestavljeno iz močnih snovi, izvrstno razkužuje usta, odpravi smrdljivo sapo, utrdi dlesno, ovira gnitje. Kdor ga pravočasno uporablja, prepreči vnetje čeljusti in ga nikoli ne bole zobje. Vlije se 30 do 40 kapljic na ½ l vode in se izperejo usta. Če močno boli zob, se dene par kapljic samega «Ideal» na vato in se položi v zob. Priporoča se posebno tistim, ki imajo pokvarjene zobe in same škrbine. Izvrsten je za razkuženje in grgranje pri vnetju v grlu. — Za čiščenje zob je dobra rožnata in črna pasta. Ima fin okus, naredi zobe bele, ovira zobni kamen, razkuži usta in jih prijetno osveži. — Priporoča se, zlasti za slabotne otroke, ki dolgo ne shodijo, za slabotne v prsih, rahitične Kalciferat, zelo okusen sirup. — Za otroke je priporočljiv prah in mazilo «Ireos». — Odlikovani laboratorij LEKARNA PRI ODREŠENIKU. - Bistrica.

GLYKOL. Ker je v zadnjem času popravljanje po tem izdelku močno naraslo, se je odločila lekarna Castellanovich, Trst, Via dei Giuliani 42 prodajati ga v večjih steklenicah, tako da zadostuje za popolno ozdravljenje 6 steklenic. Cena steklenice je L. 8.50.

SMILAJOD (Trpoški sok), izborno sredstvo proti arteriosklerozi, revmatizmu in težkemu dihanju, kašlju in kataru, uspešno čistilno sredstvo, posebno priporočljivo za osebe, stare nad 50 let, se prodaja samo v lekarni Castellanovich, Trst, Via Giuliani 42 (paralelna ulica Via dell'Istria).

BRIVEC Andrej Rojc, Gorica, via Seminario 2, se priporoča sl. občinstvu.

PEČENKO FERD., Trst, Scala Belvedere 1, priporoča svojo staroznano žganjarijo. Ima na razpolago najboljše vrste «brule», črne kave in likerje.

Cerkvena umetnost - Dober tisk
ENRICO TOPFOLETTI
TRST, Via del Pesce 4
Velika izbira slovenskih molitvenikov, nabožnih knjig, podob, svetinj in drugih nabožnih predmetov.
Cerkvena obleka in potrebščine.
KONKURENČNE CENE.

Najvišje cene plačujem za
KOŽE
kun, zlatice, lisic, dihurjev, vider, jazbecov, mačk, veveric, krtoč, divjih in domačih zajcev.

D. WINDSPACH
Trst, Via Cesare Battisti št. 10 II. nadst., vrata 16
Sprejemajo se pošiljatve po pošti.

Primarij kirurg sanatorija
Villa S. Giusto in občinske
bolnišnice v GORICI
Dr. LOJZE SUSSIG
prej asistent na dunajski vseučilišni kliniki profesorja Hohenegga, sprejema vsak delavnik od 2-3 popoldne
Corso Verdi 21-II, telefon šte. 195.

Izšel je žepni koledar
VEDEŽ
za 1. 1927
dobiva se v trgovini
J. Štoka - Trst
Via Milano 37
in v vseh trgovinah pa deželi.

Največja zaloga pohištva
na Goriškem - GORICA, Via Carducci (Gospiska ul.) 14
Ustanovljena leta 1897.

Na izbiro 50 celotnih oprem
bodisi za spalnice bodisi za obednice
od prav preprostih do najbolj razkošnih
Cene zmerne. Delo trdno!
Pohištvo lastnega izdelka, izvršeno od prvovrstnih delavcev vsake stroke

ANTON BREŠČAK
VIA CARDUCCI (GOSPOSKA UL.) 14

ZOBOZDRAVNIŠKI AMBULATORIJ
Dr. G. Laurinsich
TRST - Via delle Sette Fontane 6 - TRST
Izvršuje točno vsako delo z zlatom in kavčukom. Slovencem z dežele poseben popust za potne stroške.
Govori se slovensko. Delo z jamčeno. Cene ljudske.
Odprto od 9-13 in od 15-19.

Ljubljanska kreditna banka
Podružnica v Trstu: Via XXX Ottobre 11
Brzjavni naslov: Bancalubiana - Telefona: 5-18, 22-98
Podružnice:
GORIOA, Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Logatec, Maribor, Metković, N. Sad, Plaj, Sarajevo, Split.
Centrala v Ljubljani
Belniška glavica in rezervni sklad:
80.000.000 dinarjev
Bavi se z vsemi bančnimi posli. - Sprejema vloge na vložne knjižice ter jih obrestuje z 4%, a vloge na tekoče račune v lirah in v dinarjih po dogovoru najboljše - Izvršuje borzne naloge in daje v najem varnostne celice (SAFES)
Blagajna je odprta od 9½ do 12.30 in od 14½ do 16 ure.

Čevljarnica FORCESSIN
odlikovana v Parizu in Genovi 1924.
z veliko premijo, diplomo in zlato svetinjo
Trst **via Caprin 5 pri Sv. Jakobu** Trst

Ni vseeno,
KJE
kupujete obutev.
Ako hočete biti
prvovrstno postreženi, kupujte le pri
FORCESSINU!